

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Negura Vladislav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Vrancean Ion XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 29.10.2014 – 22.11.2016

instanța de apel: 19.12.2016 – 29.11.2017

instanța de recurs ordinar: 04.04.2018 – 19.06.2018

instanța de apel: 11.07.2018 – 03.12.2018

instanța de recurs ordinar: 03.04.2019 – 28.11.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei XXXXX din 22 noiembrie 2016, Vrancean Ion, a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal din motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Deasemenea, prin sentință, soluționând soarta corpurilor delictive, instanța a dispus păstrarea acestora materialele cauzei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Vrancean Ion, prin rechizitoriu se învinuiește de către acuzatorul de stat în aceia, că el la data XXXXX aproximativ la ora XXXXX, prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, având scopul comun de a-l răpi pe Ciobanu Iurie, de la domiciliu, pentru a-l impune să recunoască o faptă infracțională, s-au

deplasat la domiciliul lui Railean Alexei din satul XXXXX, raionul XXXXX și depistându-l acolo pe Iurie Ciobanu, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele până și-a pierdut cunoștința, după care forțat a fost urcat într-un automobil neidentificat și dus pe un câmp deschis în apropierea s. XXXXX, r-nul XXXXX unde din nou a fost maltratat și lovit cu pumnii și picioarele de ambii făptuitori, ulterior persoana neidentificată a luat un par de la vie cu care i-a aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului respectiv și în regiunea mâinii stângi, pricinuindu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de echimoze pe spate, membrul superior drept, și coapsa dreaptă, echimoze imense pe buci cu trecere pe coapse, fractura osului ulnar stâng (în regiunea antebrațului), impunându-l să recunoască faptul furtului de păsări de la mama lui Vrancean Ion, că chipurile l-a comis împreună cu Ciobanu Iurie Victor și Costin Vitalie Gheorghe. Ulterior aceștia s-au deplasat cu automobilul la domiciliul lui Cioban Iurie Victor din satul XXXXX, raionul XXXXX unde se afla și Costin Vitalie și sub pretextul, că aceștia să meargă să ajute la descărcat niște lucruri, i-a ademenit în drum iar de acolo i-au urcat în automobil și i-a dus în același loc, unde anterior a fost dus Ciobanu Iurie Roman, apoi dându-i jos din automobil le-au aplicat și acestora lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului impunându-i să recunoască o faptă infracțională, pricinuindu-i lui Costin Vitalie conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, echimoze imense cu edeme pronunțate ale țesuturilor moi pe membrele superioare care se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, iar lui Ciobanu Iurie Victor conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din XXXXX, i-au cauzat echimoză cu edem al țesuturilor moi și plagă pe membrul superior drept, echimoză pe spate și plăgi pe gambe care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, apoi toți aceștia au fost duși acasă la mama lui Vrancean Ion și impuși să îngenuncheze în fața ei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în procuratura raionului XXXXX, Moțpan Ion, la **02 decembrie 2016**, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și a-l recunoaște vinovat pe Vrancean Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e), și g) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că, prima instanță:

- nu a apreciat critic și obiectiv declarațiile părților vătămate Ciobanu Iurie Roman, Ciobanu Iurie Victor și Costin Vitalie, de la urmărirea penală în coraport cu cele depuse pe parcursul cercetării judecătorești.

- nu a ținut cont de declarațiile inițiale și unanime ale victimelor, date imediat după comiterea faptei, prin care acestea îl învinuiesc pe Vrancean Ion, de comiterea unei infracțiuni grave;

- pe parcursul cercetării judecătorești, ce a durat aproximativ doi ani, instanța nu a luat în calcul și comportamentul inculpatului, Vrancean Ion, care urmărind scopul de a-și consolida poziția de apărare și a de a evita pedeapsa penală, profitând că victima Ciobanu Iurie dispune de un nivel de dezvoltare intelectuală redusă și face parte din categoria persoanelor social vulnerabile, a recurs la un vicleșug și i-a angajat un avocat, care de fapt au acționat în favoarea inculpatului;

- a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile părților vătămate depuse în instanță considerând că, vina inculpatului nu a fost demonstrată prin nici o probă, neapreciindu-le critic și coroborat, prin prisma multitudinii vătămarilor corporale descrise în cele trei rapoarte de expertiză medico-legală ale victimelor, nr. XXXXX, XXXXX și 76d din XXXXXși procesul-verbal de cercetare la fața locului;

- nu a apreciat probele ce confirmă neveridicitatea declarațiilor părții vătămate date în ședința judiciară, cum a-r fi înștiințarea telefonică a lui Iulia Ciobanu - mama victimei Iurie Ciobanu, care, imediat după comiterea infracțiunii a sesizat poliția, precum că fiul ei a fost bătut de Vrancean Ion;

- nu a luat în considerație că, părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au fost audiate cu utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare video, probă care a fost examinată și vizualizată în ședința de judecată, unde participanții la proces inclusiv instanța, au văzut că părțile vătămate nu au fost constrânse de colaboratorii de poliție să dea declarații împotriva lui Vrancean Ion și că declarațiile lor depuse instanței sunt false;

- nu a luat în considerație că, în privința părților vătămate Ciobanu Iurie Roman, Ciobanu Iurie Victor și Vitalie Costin au fost pornite cauzele penale nr. XXXXX, XXXXX și XXXXX în baza art. 312 Cod penal, care la acel moment se aflau în curs de examinare în Judecătoria XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, prima instanță a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra că fapta incriminată inculpatului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, probatoriul administrat este unul insuficient pentru a dovedi cert vina acestuia, și cu atât mai mult, au fost admise mai multe omisiuni de către organul de urmărire penală, care în cele din urmă generează menținerea actului judecătoresc, privind achitarea lui Vrancean Ion.

Instanța de apel a reținut că este neîntemeiat argumentul procurorului precum că prima instanță a pus la baza sentinței doar declarațiile părților vătămate depuse în instanță, considerând că vina inculpatului nu a fost demonstrată nici cu o probă, neapreciindu-le critic și coroborat și prin prisma multitudinii vătămarilor corporale descrise în cele trei rapoarte de expertiză medico-legală ale victimelor nr. XXXXX, XXXXX și 76d din XXXXX și procesul-verbal de cercetare la fața locului.

De asemenea instanța de apel a specificat că, urmărirea penală nu a administrat suficiente probe care să demonstreze incontestabil că fapta infracțională a fost comisă de către Vrancean Ion, or, învinuirea adusă acestuia este bazată doar pe presupuneri și dubii, care au fost înlăturate, fapt care face imposibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

Totodată, pe parcursul urmăririi penale au fost admise multiple erori procesuale, astfel, că urmărirea penală în privința lui Vrancean Ion pe faptul răpirii persoanelor - art. 164 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal a fost pornită la data de 29 aprilie 2014, iar acțiunile procesuale de recunoaștere și și audiere a părților vătămate au avut loc la data de 08 aprilie 2014, la 26 aprilie 2014 și respectiv la data de 12 martie 2014 și 28 martie 2014, adică toate acțiunile au avut loc înaintea pornirii urmăririi penale în baza art. 164 Cod penal în modul stabilit expres de lege.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului al Curții Supreme de Justiție din 22 mai 2018, a fost admis recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, în cauza penală în

privința lui Vrancean Ion și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei, instanța de recurs ordinar a invocat că soluția instanței de apel privind menținerea achitării inculpatului pe art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal este prematură și afectată de eroare de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală.

La baza menținerii achitării instanța de apel a pus declarațiile inculpatului, a părților vătămate și a martorilor date în instanța de fond și apel, precum și materialele cauzei administrate. Însă, deși instanța a verificat probele date, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, doar indicându-se că, prin acestea nu se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal a menționat precum că, concluziile instanței de apel contravin prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare. Astfel de concluzii ale instanței de apel sunt premature, dat fiind că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, inclusiv legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză.

Colegiul a statuat că modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de apel a omis să se expună asupra declarațiilor martorilor, în special a martorului Vrancean Eugenia, declarații care sunt strâns elgare de învinuirea înaintată. Instanța s-a limitat la aprecierea abstractă a rezultatelor mai multor expertize.

În urma analizei părții descriptive a deciziei atacate, Colegiul penal lărgit a constatat o expunere doar teoretică, inclusiv descrierea elementelor infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal, ca într-un final să concluzioneze despre lipsa acestora în acțiunile lui inculpatului, fără a-și motiva poziția și fără a invoca care anume din cele patru elemente sunt lipsă și prin urmare, este incompletă soluția recurată.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2018, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Vrancean Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu

executare în penitenciar de tip semiînchis, termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

7.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, vinovăția lui Vrancean Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal, este demonstrată prin declarațiile părților vătămate și a martorilor oferite în cadrul urmăririi penale, care au fost date citire în ședința instanței de apel. Cumulul de probe indicate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, dobândite cu respectarea normelor Codului de procedură penală, instanța de apel le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, declarațiile apreciate, indică indubitabil că inculpatul Vrancean Ion prin acțiunile sale prejudiciabile a comis infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut prezența în acțiunile lui Vrancean Ion a laturii obiective și anume a acțiunilor de capturare și reținere forțată, deoarece toate cele trei părți vătămate, Ciobanu Iurie Roman, Ciobanu Iurie Victor și Costin Vitalie, au declarat că aceste circumstanțe au avut loc, au indicat la persoana inculpatului, la persoana care era cu inculpatul, la automobilul de culoare albă, la faptul că inculpatul împreună cu persona neidentificată au aplicat mai multe lovituri, relevant fiind și faptul că existența vătămarilor este confirmată și prin declarațiile martorilor și rapoartele de expertiză, or, probele analizate în ședința instanței de apel, coroborează între ele, mai mult, acțiunile respective au avut loc ca rezultat al furtului de găini din gospodăria mamei inculpatului Vrancean Ion, implicare în care părțile vătămate la sfârșit nu o negau, datorită suferințelor la care au fost supuși.

Instanța de apel a stabilit indubitabil că acțiunile inculpatului Vrancean Ion întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 164 alin. (2) lit. b), e) și g) Cod penal, adică răpirea a două persoane de către două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.

De asemenea, instanța de apel a specificat că prima instanță a pronunțat o soluție pripită și neîntemeiată, or instanța a pus la baza sentinței de achitare doar declarațiile părților vătămate depuse în instanță, considerând că vina inculpatului nu a fost demonstrată prin nici o probă, neapreciindu-le critic și coroborat și prin prisma multitudinii vătămarilor corporale descrise în cele trei rapoarte de expertiză medico-legală ale victimelor, nr. XXXXX, XXXXX și 76d din XXXXX și procesul-verbal de

cercetare la fața locului, mai mult, altă probă care confirmă că toate trei părți vătămate au depus mărturii false în cadrul cercetării judecătorești, servește și înștiințarea telefonică a lui Iulia Ciobanu - mama victimei Iurie Ciobanu, care, imediat după comiterea infracțiunii a sesizat poliția, precum că fiul ei a fost bătut de Vrancean Ion, de asemenea, se atestă că instanța de fond nu a luat în considerație că părțile vătămate în cadrul urmăririi penale au fost audiate cu utilizarea mijloacelor tehnice de înregistrare video, totodată, s-a stabilit că colaboratorii de poliție nu au întreprins careva acțiuni/inacțiuni prejudiciabile în privința persoanelor audiate la urmărirea penală.

Totodată, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana vinovată și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni și se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a aceluiași cod, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ia în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel ca o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, să se stabilească numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

8. Decizia instanței de apel din 03 decembrie 2018, pronunțată integral la **18 decembrie 2018**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Negura Vladislav în numele inculpatului Vrancean Ion, prin care, invocând în calitate de temeieri pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 15)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței de achitare.

8.1. În motivarea cererii de recurs ordinar avocatul a invocat că:

- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

- conform art. 415 al. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de

apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Anume aceste norme le-a interpretat eronat instanța de apel, ce, în final, în viziunea noastră, a dus la o reexaminare pur formală a cauzei penale de către instanța de apel, ce s-a limitat doar la o reevaluare a probelor, care anterior au fost puse la baza sentinței de achitare și la o interpretare nouă a acestor probe în sensul întemeierii în baza lor a unei sentințe de condamnare;

- jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului arată că este interzisă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond, CEDO a sancționat România în cauza Mischie. anume din acest motiv. În Hotărârea pronunțată, la 16 septembrie 2014, în cauza Mischie vs. România, Curtea de la Strasbourg a criticat aspru înalta Curte de Casație și Justiție pentru că l-a condamnat pe Nicolae Mischie la un an de închisoare cu suspendare, fără a administra probe noi, ci prin reinterpretarea aceluiași probatoriu pe baza căruia instanțele inferioare pronunțaseră soluții de achitare;

- instanța de apel face trimitere la declarațiile martorilor: Vrancean Eudochia - mama inculpatului, Ciobanu Dinu, Josan Marin, Railean Vladislav într-un sens controversat și anume: inițial instanța de apel critică declarațiile acestor martori, declarându-le neveridice, date sub influență, neprezentând totodată nici un argument ce ar justifica această afirmație, ca mai apoi, la final, să invoce declarațiile acestor martori în sensul condamnării inculpatului Vrancean Ion, însă fără a cita și audia acești martori, pentru a înlătura aceste divergențe, ignorând prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului. În atare circumstanțe, când se pronunță o sentință de condamnare adoptată cu încălcările mai sus enumerate transformă principiile prezumției nevinovăției și contradictorialității în procesul penal într-o funcție, inculpatul neavând nici o șansă de a fi pe poziții procesuale egale cu partea învinuirii;

- este pripită concluzia instanței de apel privitor la afirmarea ca neveridice a declarațiilor părților vătămate Costin Vitalie, Ciobanu Iurie Roman, Ciobanu Iurie Victor date în instanța de fond și instanța de apel, motivându-și sentința de condamnare doar pe declarațiile părților vătămate date în cadrul urmăririi penale. Ca argument instanța invocă doar propria convingere, ce evident nu este suficient pentru a motiva o

atare soluție de aplicare selectivă a probelor acumulate din una și aceeași sursă - declarațiile părților vătămate depuse în cadrul urmăririi penale și instanțele de judecată;

- instanța de apel a luat o poziție vădit de condamnare a inculpatului Vrancean Ion indiferent de prevederile legale. Ca probă, ce confirmă faptul, că inculpatul Vrancean Ion nu a determinat părțile vătămate prin nici o metodă de a da declarații în favoarea sa prin schimbarea declarațiilor inițiale, prezintă Ordonanța procurorului în Procuratura XXXXX, Eugeniu Șlicari din data de 06.11.2018 de scoatere de sub învinuire a lui Vrancean Ion cu clasarea cauzei penale, înmănată la data de 11.01.2019.

6. Referință asupra recursului ordinar declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a susținut dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal lărgit, concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, Colegiul reține că motivele de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, din următoarele considerente.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurentul în cauza deferită judecării, invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6) și 15) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Este de menționat că instanța de apel, a judecat cauza în baza cererii de apel împotriva sentinței de achitare, depuse de către procuror și în conformitate cu Decizia Colegiului penal al CSJ, prin care cauza a fost remisă la rejudecarea pentru motive care afectează hotărârea de achitare.

Deși recursul este declarat invocându-se prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, apărarea nu a specificat care anume din temeiurile prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală sunt aplicabile la caz, expunându-și în mod general dezacordul cu decizia atacată, fără a indica motivele separate sau în ansamblu de împrejurări concret defectuoase, care au servit temei pentru pronunțarea deciziei atacate.

Recurentul invocă nerespectarea de către instanța de apel a prevederilor art.414 alin.(6) și art.415 alin.(2¹) din Codul de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal apreciază ca fiind neargumentate criticile apărării dat fiind că, la rejudecarea cauzei instanța de apel, contrar afirmațiilor avocatului, a judecat cauză respectând prevederile art.414 din Codul de procedură penală.

La rejudecarea cauzei, ținând cont de constatările instanței de recurs, Curtea de apel și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate, verificate și consemnate în procesul-verbal în ședința de judecată a instanței de apel.

Nu poate fi reținută afirmația avocatului precum că, în contradicție cu art.415 alin.(2¹) CPP și jurisprudența CEDO, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare în cazul casării unei sentințe de achitare, fără administrarea unor probe noi care incontestabil a-r demonstra vinovăția inculpatului.

Este inconsistentă o astfel de afirmare a apărării dat fiind că, art.415 alin. (2¹) Cod de procedura penală nu prevede, în mod excepțional, pentru pronunțarea unei hotărâri de codamnare după emiterea soluției de achitare, condiția obligatorie: - examinarea unor probe noi, norma respectivă stipulând că, la judecarea apelului declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți cu audierea din nou a martorilor acuzării în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Analizând aceste argumente prin prizma motivelor de fapt și de drept expuse de către Curtea de Apel în decizia sa, Colegiul penal constată că,

instanța de apel a dat soluția de condamnarea a lui Vrancean Ion în condițiile stabilite de art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apelul declarat și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată.

Judecând cauza, respectând prevederile legale descrise mai sus, instanța de apel a audiat din nou inculpatul și părțile vătămate.

În contrapunerea afirmațiilor părții apărării, Colegiul penal remarcă pct. 17 al Deciziei contestate, unde Curtea de Apel a menționat faptul că, alte probe noi acuzarea și apărarea nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Deasemenea nu poate servi temei pentru determinarea erorilor invocate cu casarea ulterioară a deciziei Curții de Apel în cauză, și prezentarea de către avocat a practicii CEDO, referindu-se la două cauze CtEDO (cazurile: Mischie și Lazu c. Moldovei), în care au fost stabilite încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale, fiind constatat violarea art.6 CEDO.

Lecturând textul în cazurile enunțate, se constată redarea de către apărarea doar a conținutului discriptiv a acestor cazuri. Astfel, apărarea nu a raportat constatările Înaltei Curți, vizate în hotărârile sale, referitor la cazul judecat, nu a argumentat relevanța și impactul concret al acestor cazuri asupra mersului procesului de judecată a lui Vrancean Ion, cu scoaterea în evidență a lacunelor admise, nu a redat momentele în care hotărârea atacată a-r contravine acestei practici, nu a arătat care este cea evaluare necorespunzătoare a materialelor cercetate admisă de instanță, nu a scos în evidență care sunt, reieșind din practicile relatate, contradicțiile și erorile admise de către instanța de apel, capabile să răstoarne soluția prin care Vrancean Ion a fost recunoscut vinovat pe învinuirea adusă și condamnat de către instanța de apel.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acestea fiind expuse în partea descriptivă a deciziei, fapt ce echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Învederând cele expuse, instanța de recurs consideră că criticile avocatului Negura Vladislav, invocate în prezentul recurs sunt nefondate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit apreciază argumentele invocate în recursul ordinar declarat ca nefondate, deoarece

nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care a făcut referire autorul, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate și astfel se impune concluzia privind respingerea, ca inadmisibilă, a recursului ordinar declarat de către avocatul Negura Vladislav.

Instanța de apel a oferit răspunsuri argumentate și complete la examinarea apelului declarat de procuror, pronunțând în final, contrar argumentelor invocat de recurent, o hotărâre motivată, cu expunerea clară și întemeiată a soluției adoptate conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile apărătorului, precum că hotărârea instanței de apel nu conține motivele ce au stat la baza adoptării soluției. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată.

Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect despre vinovăția inculpatului pentru infracțiunea comisă, deoarece prin concluziile ce au rezultat în urma analizei coroborate a cumulului de probe administrat la dosar, fapta acestuia întrunește elementele infracțiunii imputate.

Prin urmare, Colegiul penal verificând lucrările dosarului remarcă, că judecând apelul declarat, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatul, părțile vătămate, dând o apreciere critică acestor declarații, a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de casare a sentinței adoptate de prima instanță și adoptarea unei noi hotărâri prin care Vrancean Ion a fost condamnat pentru infracțiunea imputată.

Colegiul penal statuează, că în cauza dată criticile apărătorului sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, respectiv nu sunt argumentate astfel încât ar convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul declarat în cauza deferită judecării este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Negura Vladislav în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Vrancean Ion Mihail*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 ianuarie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena